

Κωνσταντίνου Βαθιώτη, τ. Αναπλ. Καθηγητή Νομικής Σχολής Δ.Π.Θ.

Δημητρίου Δασκαλάκη, Δικηγόρου Αθηνών

Πολλοί έμβολιασμένοι, εύρισκόμενοι σέ ασφαλή χρονική απόσταση από τὸ γεγονός τοῦ έμβολιασμοῦ, διερωτῶνται μὲ μεγαλύτερη νηφαλιότητα γιὰ τὶς παρούσες καὶ μελλοντικές συνέπειες τῆς απόφασής τους.

Ἀνασκοποῦν τὰ γεγονότα τοῦ τελευταίου δεκαοκτάμηνου καὶ καταλήγουν σὲ ὀρισμένα ἀγωνιώδη ἐρωτήματα-συμπεράσματα, πὸν ἀποτυπώνουν τὸν ἔντονο σκεπτικισμό τους γιὰ τὴν εξέλιξη τῆς πανδημίας. Τὰ ἐρωτήματα αὐτά, τὰ ὅποια λειτουργοῦν ὡς ἀνιχνευτὲς ἀντιφάσεων, συνιστοῦν μιὰ κραυγὴ ἀγωνίας καὶ ἐσωτερικοῦ ψυχικοῦ πόνου ὅσων ἐμβολιασμένων ἀναζητοῦν παρηγοριὰ καὶ λύτρωση ἀπὸ τὸν φαῦλο καὶ νοσηρὸ κύκλο τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Ἐνόψει τῆς τρίτης δόσης, προσπαθοῦν νὰ ἀφυπνίσουν τὶς μωδιασμένες συνειδήσεις ἄλλων ἐμβολιασμένων, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ ἀποτινάξουν τὸν ζυγὸ τῆς δουλείας τοῦ φόβου, διεκδικῶντας τὴν ἐλευθερία τους. Ἀπὸ τὴν απόφασή τους νὰ μὴ συναινέσουν στὴν τρίτη δόση θὰ κριθεῖ ἂν μπορεῖ νὰ διασωθεῖ (ἔστω καὶ τὴν ὑστάτη στιγμή) ὁ κόσμος στὴν σημερινή του μορφή ἢ θὰ ὑποκύψει μιὰ γιὰ πάντα στὰ κελεύσματα τῆς υγιεινομικῆς τυραννίας, ὅποτε θὰ ἀνοίξει ὁ δρόμος στὴν μετανθρωπιστικὴ δυστοπικὴ κοινωνία.

Ἀκολουθεῖ ἓνα ἐρωτηματολόγιο μὲ σωρεῖα λογικῶν ἀντιφάσεων, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἡ ὑποβολὴ στὴν τρίτη δόση τοῦ ἐμβολιασμοῦ καθίσταται ἐν τέλει ἐγχείρημα ἄκρως προβληματικό.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ νοιάζονται οἱ κυβερνῶντες γιὰ τὴν Δημόσια Ὑγεία ἀλλὰ νὰ ζητοῦν μόνο πιστοποίηση τύπου καὶ ὄχι οὐσίας, ἀδιαφορῶντας παντελῶς γιὰ τὸ ἂν οἱ ἐμβολιασμένοι ἢ οἱ νοσήσαντες ἔχουν ἀντισώματα στὸν

κορωνοϊό;

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ νοιάζεται ἡ κυβέρνηση γιὰ τὴ Δημόσια Ὑγεία, ἀλλὰ νὰ ἀφήνει τὰ νοσοκομεῖα ὑποστελεχωμένα καὶ ἀποδεκατισμένα ἀπὸ πεπειραμένους ἰατροὺς, πὸν τοὺς θέτει ὑπὸ ἀναστολὴ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 4820/2021, μὲ ἀποτέλεσμα κάποιοι ἐξ αὐτῶν νὰ ἀναγκάζονται νὰ δέχονται ἀσθενεῖς σὲ παγκάκια προκειμένου νὰ τοὺς δώσουν τὶς πολυτίμες ἰατρικὲς συμβουλές τους; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἡ γνώμη τῶν εἰδικῶν ἐπιχειρηματολογικὰ θεωρακισμένη, ἀλλὰ ταυτοχρόνως α) νὰ φιμώνεται ἢ ἀντίθετη ἀποψη καὶ β) νὰ

ἀποφεύγεται ὁ δημόσιος διάλογος;

Πώς είναι δυνατόν να απαγορεύονται ή έστω να αποφεύγονται οι νεκροψίες, όταν πρέπει να γίνει γνωστό ποιές είναι οι πραγματικές αιτίες θανάτου, είτε από κορωνοϊό είτε από έμβολιασμό;

Πώς είναι δυνατόν στην αρχή οι μάσκες να θεωρήθηκαν περιττές ή και επικίνδυνες αλλά στην συνέχεια αναγκαίες παντού;

Πώς είναι δυνατόν στα συνέδρια να επιτρέπεται στους έμβολιασμένους να κάνουν παρέα μόνο με νοσήσαντες, αλλά να αξιώνουν από αυτούς να φορούν μάσκα και να τηρούν αποστάσεις ασφαλείας;

Πώς είναι δυνατόν τά τέστ να είναι διαγνωστικά, αλλά να αντιμετωπίζονται σαν αντισυλληπτικά, με δράση covid-free για 48 ή 72 ώρες;

Πώς είναι δυνατό σε κάποιες περιπτώσεις να απαιτείται τέστ δυο φορές την εβδομάδα, ενώ σε άλλες μία ή τρεις;

Πώς είναι δυνατό κατά την διάρκεια του καλοκαιριού να έπρεπε ο πελάτης έστιατορίου να φορά μάσκα όταν είναι όρθιος μέσα στο κατάστημα αλλά να επιτρεπόταν να την βγάλει όταν κάθεται; Όρθιος κολλάει, καθιστός δεν κολλάει;

Πώς είναι δυνατό μέσα στην εκκλησία, όπου οι πιστοί δεν μιλούν μεταξύ τους αλλά προσεύχονται, να επιβάλλεται χρήση διπλής μάσκας;

Πώς είναι δυνατό κάποιιοι να κυκλοφορούν με μάσκα στους δρόμους ή στις παραλίες ή ακόμη και να την φορούν όταν οδηγούν μόνοι τους, αλλά όταν πηγαίνουν σε γεμάτα έστιατόρια να την βγάλουν;

Πώς είναι δυνατό να παραμένουμε παγερά αδιάφοροι βλέποντας τετράχρονα παιδάκια να τρέχουν στο προαύλιο του σχολείου χωρίς να αποχωρίζονται την μάσκα τους;

Πώς είναι δυνατό να απαιτείτο το καλοκαίρι τέστ μόνο από την Αθήνα προς το νησί, αλλά όχι από το νησί προς την Αθήνα;

Πώς είναι δυνατό να συνδέεται αιτιωδώς ή νυχτερινή μουσική με την διασπορά του ιού;

Πώς είναι δυνατό να συνδέονται αιτιωδώς με την διασπορά του κορωνοϊού, ή κολύμβηση και το ψάρεμα, τα όποια απαγορεύτηκαν κατά την διάρκεια του λοκντάουν;

Πώς είναι δυνατό να μπορούν να προβλέπουν οι ειδικοί τό έκαστοτε έπόμενο κύμα του κορωνοϊού σαν να είναι προφήτες και όχι γιατροί;

Πώς είναι δυνατό να εκδηλώνονται τα ύποτιθέμενα κύματα ταυτοχρόνως σχεδόν σε όλες τις χώρες παρά την διαφορά των καιρικών συνθηκών;

Πώς είναι δυνατό ή φυσική και κυτταρική άνοσία να είναι ύποδεέστερη της τεχνητής άνοσίας πειραματικών έμβολίων;

Πώς είναι δυνατό να καθιερώνεται το άκαταδίωκτο ιατρών για την διαχείριση της πανδημίας και ταυτοχρόνως να αξιώνεται ή τυφλή έμπιστοσύνη προς το πρόσωπό τους;

Ποιός οδηγός θα αγοράζε καινούργιο αυτοκίνητο αν διάβαζε στην έγγύηση ότι ό κατασκευαστής δεν φέρει καμία εύθύνη για άστοχία ύλικού;

Πώς είναι δυνατό κανείς να μην αναλαμβάνει την εύθύνη για τις παρενέργειες των έμβολίων αλλά όποιος δεν έμβολιασθει να φέρει άτομική εύθύνη;

Πώς είναι δυνατό να απαγορεύονται οι κόντρες ταχύτητας ακόμη και αν είναι μηδαμινός ό κίνδυνος να πεθάνουν οι διαγωνιζόμενοι δεξιότεχνες οδηγοί, πού έπιβαίνουν σε αυτοκίνητα ύψηλης παθητικής ασφάλειας, αλλά να επιβάλλεται ό έμβολιασμός πολιτών με πειραματικά έμβόλια, πού έχουν σοβαρές παρενέργειες;

Πώς είναι δυνατό όταν άποφασιζόταν περικοπή μισθών έπι μνημονίων να γίνονταν άπεργίες οργανωμένες από τους συνδικαλιστές έργατοπατέρες, αλλά όλοι αυτοί να παραμένουν μουγκοί, σήμερα, πού αναστέλλεται ή καταβολή μισθοϋ των έπαγγελματιών ύγείας;

Πώς είναι δυνατόν πρὸ τοῦ κορωνοϊοῦ νὰ περιφρουρεῖτο στὸ ἔπακρο ἢ ἀκεραιότητα τῆς συναισθήσεως ἀλλὰ ἐπὶ κορωνοϊοῦ νὰ ἐπιτρέπεται νὰ παρακάμπτεται μὲ τὴν ἀπειλὴ ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς μισθοῦ;

Πώς είναι δυνατόν νὰ ἔχουμε ἀνεξάρτητη καὶ ἀντικειμενικὴ πληροφόρηση ἀπὸ ΜΜΕ, πού ἔλαβαν πακτωλὸ χρημάτων γιὰ νὰ προπαγανδίζουν τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα;

Πώς είναι δυνατόν μιὰ φονικὴ πανδημία νὰ μὴ βιώνεται ὡς αὐτονοήτως φονικὴ, ἀλλὰ νὰ πρέπει νὰ μᾶς πείσουν γι' αὐτὸ τὰ ΜΜΕ μὲ καθημερινὴ προπαγάνδα;

Πώς είναι δυνατόν νὰ ἔχουμε τόσο φονικὴ πανδημία καὶ τόσο ἀποτελεσματικὰ ἐμβόλια, ἀλλὰ τὸ κράτος νὰ καταφεύγει στὴν δωροδοκία ἢ στὸν ἐκβιασμό γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὸν ἐμβολιασμό;

Πώς είναι δυνατόν νὰ μποροῦν οἱ πολῖτες νὰ πηγαίνουν στὸ γυμναστήριο (ἐφ' ὅσον δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ λειτουργοῦν ὡς μικτοὶ χώροι) μὲ ἐπίδειξη rapid καὶ νὰ ἀθλοῦνται (ἄρα νὰ ἔχουν ἔντονη δραστηριότητα, ἀπὸ τὴν ὁποία παράγονται “μολυσματικὰ” σταγονίδια), ἀλλὰ νὰ μὴ μποροῦν νὰ καθίσουν σὲ ἐσωτερικὸν ἄδειο γιὰ νὰ πιοῦν ἕνα καφέ (ἄρα νὰ ἔχουν μιὰ δραστηριότητα πού εἶναι λιγότερο ἐπικίνδυνη τῆς γυμναστικῆς);

Πώς είναι δυνατόν ἐπὶ πολλοὺς μῆνες νὰ θεωροῦνταν τὰ self test ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴν ἀναχαίτιση τοῦ κορωνοϊοῦ, ἀλλὰ αἴφνης στὸν ἰδιωτικὸ τομέα νὰ ἀξιῶνται ἀποκλειστικῶς τὰ rapid test;

Πώς είναι δυνατόν νὰ παραδέχεται ἀπερίφραστα ὁ καθ. Ἰατρικῆς Θ. Βασιλακόπουλος ὅτι ὁ ἐμβολιασμός εἶναι μιὰ πειραματικὴ διαδικασία καὶ νὰ μὴν ἀντιδρῶν οἱ πολῖτες, πού πληροφοροῦνται ὅτι ἔχουν μετατραπῆ σὲ πειραματόζωα;

Πώς είναι δυνατόν νὰ βιώνουμε ἕνα νέο ἐθνικὸ διχασμὸν ἀνάμεσα σὲ ἐμβολιασμένους καὶ ἀνεμβολίαστους, ἀλλὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐπετείου γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς δημοκρατίας ὁ πρωθυπουργὸς νὰ δήλωσε ὅτι «ἐνωμένοι οἱ Ἕλληνες ὑποδεχόμαστε καὶ φέτος τὴν 24ῃ Ἰουλίου, μετουσιώνοντας τὴν ἐμπειρία σὲ ἐθνικὴ αὐτοπεποίθηση καὶ ἐνεργὸ αἰσιοδοξία»; Πώς είναι δυνατόν πρὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ κάθε θάνατος νὰ χρεωνόταν στὸν κορωνοϊό, ἀνεξαρτήτως ἀν ἐπῆλθε ὄντως ἀπὸ ἡ ἀπλῶς μὲ κορωνοϊό (ἀμάχητο τεκμήριο αἰτιότητας τῆς νόσου), ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν κάθε θάνατος νὰ ἀποσυνδέεται ἀπὸ τὸ ἐμβόλιο (ἀμάχητο τεκμήριο μὴ αἰτιότητας τοῦ ἐμβολιασμοῦ);

Πώς είναι δυνατόν στὰ φυλλάδια τῶν φαρμακευτικῶν ἐταιρειῶν νὰ ἀναγράφονται οἱ παρενέργειες, ἀλλὰ ἡ κυβέρνησις καὶ οἱ προπαγανδιστὲς νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ ἐμβόλια εἶναι ἀσφαλέστατα;

Πώς είναι δυνατόν οἱ ἐπαγγελματίες Ὑγείας, πού στὴν ἀρχὴ τῆς πανδημίας ἄξιζαν χειροκροτήματα γιὰ τὴν ἠρωϊκὴν τους προσφορά, σήμερον νὰ τιμωροῦνται μὲ τὴν ἀναστολὴ τῶν καθηκόντων τους ἀντιμετωπιζόμενοι ὡς ὑγειονομικὲς βόμβες;

Πώς είναι δυνατόν νὰ θεσπίσθηκε ὁ ὑποχρεωτικὸς ἐμβολιασμός καὶ ἄλλες ὑποχρεωτικὲς ἰατρικὲς πράξεις μὲ τὴν ΠΝΠ τῆς 25ης Φεβρουαρίου 2020, ἐνῶ στὴν Ἑλλάδα δὲν εἶχε ἀκόμη καταγραφῆ κανένα κρούσμα κορωνοϊοῦ καὶ ἡ πανδημία κηρύχθηκε ἐπίσημως ἀπὸ τὸν Π.Ο.Υ. στὶς 11 Μαρτίου 2020; Πώς είναι δυνατόν, πέρυσι πού δὲν εἶχε ἀκόμη ξεκινήσει ὁ ἐμβολιασμός, τὰ κρούσματα νὰ ἦταν πολὺ λιγότερα ἀπὸ ὅ,τι σήμερον, πού ἔχουν ἐμβολιασθεῖ οἱ μισοὶ καὶ πλέον κάτοικοι τῆς Ἑλλάδας;

Πώς είναι δυνατόν ἐμβολιασμένοι καὶ ἀνεμβολίαστοι τὸ πρῶτ' νὰ μπαίνουν μαζὶ στὸ ἴδιο λεωφορεῖο, τὸ μεσημέρι, ὅταν θὰ θελήσουν νὰ φᾶνε σὲ ἐστιατόριο, νὰ χωρίζουν οἱ δρόμοι τους, καὶ τὸ βράδυ, πού ἐπιστρέφουν σπιτί τους, νὰ ξανασιμῶν μαζὶ στὸ ἴδιο λεωφορεῖο;

Πώς είναι δυνατόν ἐπὶ 40 χρόνια νὰ μὴν ἔχει βρεθεῖ ἐμβόλιο κατὰ τοῦ AIDS, ἀλλὰ γιὰ τὸν πρωτοεμφανισθέντα SARS-COV-2 νὰ βρέθηκε μέσα σὲ λίγους μῆνες;

Πώς είναι δυνατόν νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποβάλλεται ὁ πληθυσμός σὲ ἐμβολιασμὸν μὲ ἕνα ἐμβόλιο, πού ὅταν παρασκευάσθηκε δὲν ὑπῆρχε γνώσις γιὰ τὸ εἶδος τῶν μεταλλάξεων τοῦ ἰοῦ;

Πώς είναι δυνατόν να χτισθεί τὸ τεῖχος ἀνοσίας, ὅταν οἱ ἐμβολιασμένοι ἐξακολουθοῦν νὰ μεταδίδουν καὶ νὰ νοσοῦν, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐμφανίζονται συνεχῶς νέες μεταλλάξεις;

Πώς είναι δυνατόν στὴν ἀρχὴ τῆς πανδημίας νὰ νοιάζονταν οἱ ὑγειονομικοὶ διαχειριστὲς νὰ μὴ χαθεῖ οὔτε μία ψυχὴ, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας (γί' αὐτὸ ἄλλωστε ἐπεβλήθη ὀριζοντίως τὸ λοκντάουν), ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸ ὁ θάνατος ἔστω ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τὶς παρενέργειες τοῦ ἐμβολίου νὰ θεωρεῖται ἀποδεκτὸ-ἀναγκαῖο κακό;

Πώς είναι δυνατόν πρὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ νὰ διδασκόταν στὸ Ποινικὸ Δίκαιο ὅτι, κατὰ τὴν ἐπίλυση τραγικῶν διλημμάτων, δὲν ἐπιτρέπονται ποιοτικὲς διαβαθμίσεις καὶ ποσοτικὲς προσθαφαίρεσεις, σὲ σχέση μὲ τὸ ἔννομο ἀγαθὸ τῆς ζωῆς (ἄρα μία ζωὴ ἰσοῦται μὲ ἄπειρες), ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸ νὰ ἐφαρμόζεται ἡ ὠφελιμιστικὴ λογικὴ τῆς ἀνθρωποθυσίας, δηλ. νὰ ἐπιτρέπεται νὰ στέλνουμε λίγες ζωὲς στὴν ἄλλη ζωὴ γιὰ νὰ γλυτώσουμε τὶς πολλὰ;

Πώς είναι δυνατόν πρὸ τοῦ κορωνοϊοῦ νὰ συμφωνούσαμε ὅτι εἴμαστε μέλη μιᾶς μεθροωϊκῆς κοινωνίας ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ κορωνοϊοῦ νὰ μᾶς ζητοῦν νὰ συμπεριφεροῦμε σὰν σοῦπερ-ἥρωες, πού ἀποδεχόμαστε νὰ πέσουμε στὸν γκρεμὸ γιὰ νὰ συμβάλουμε στὸ χτίσιμο τοῦ τεῖχους τῆς ἀνοσίας;

Πώς είναι δυνατόν τὸ τεῖχος ἀνοσίας νὰ ἐκρίθη ἀρχικῶς ὅτι χτίζεται μὲ ἐμβολιασμὸ, πού φθάνει στὸ 60% ἀλλὰ ξαφνικὰ νὰ ἀναβαθμίσθηκε στὸ 90%;

Εἶναι δυνατόν μιὰ μετάλλαξη νὰ μεταβάλλει τὸ ποσοστὸ τῆς ἐμβολιαστικῆς κάλυψης τοῦ πληθυσμοῦ;

Πώς είναι δυνατόν τὸ 2009/2010, ὅταν ξέσπασε ἡ γρίπη τῶν χοίρων νὰ κάθονταν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας Δ. Ἀβραμόπουλου οἱ Κοντοζαμάνης καὶ Τσιόδρας, καὶ 10 χρόνια μετὰ νὰ διαδραματίζουν τὰ δύο αὐτὰ πρόσωπα καὶ πάλι καθοριστικὸ ρόλο γιὰ τὴν διαχείριση τῆς νέας ἐπιδημίας;

Πώς είναι δυνατόν νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἱστορία μὲ τέτοια ἀκρίβεια; Πώς είναι δυνατόν νὰ ἔλεγε ὁ καθ. Ἰατρικῆς κ. Ν. Σύψας ὅτι ἡ μάσκα πρέπει νὰ φοριέται ἀπὸ τὸν πάσχοντα γιὰ νὰ προστατεύονται οἱ ὑγιεῖς ἀλλὰ τελικῶς νὰ φθάσουμε σὲ σημεῖο νὰ τὴ φορᾶνε ὅλοι οἱ πολῖτες, θεωρούμενοι ἀδιακρίτως πάσχοντες;

Πώς είναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπιζόμαστε ὅλοι ὡς ἐν δυνάμει ἄρρωστοι;

Πώς είναι δυνατόν νὰ θεσπίσθηκε ὑποχρεωτικὸς ἐμβολιασμὸς σὲ λίγες χῶρες τοῦ Νότου, π.χ. στὴν Ἑλλάδα, στὴ Γαλλία, στὴν Ἰταλία καὶ στὴν Κύπρο,

ἀλλὰ ὄχι σὲ ἄλλες προηγμένες χῶρες, ἰδίως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Βορῶ;

Πώς είναι δυνατόν τὴν Μ. Ἑβδομάδα τοῦ 2021 νὰ ἀποφασίσθηκε ἡ ἀλλαγὴ τῆς ὥρας τῆς Ἀναστάσεως ὡς μέτρο σχετικὸ μὲ τὸν περιορισμὸ τῆς διάδοσης τοῦ κορωνοϊοῦ, ὅταν ἡ νέα ὥρα (21.00) θὰ ἔδινε τὴν δυνατότητα νὰ

προσέλθουν στὴν ἐκκλησία πολὺ περισσότεροὶ ἄνθρωποι (οἱ ὅποιοι μάλιστα θὰ ἔτρωγαν μετὰ τὴν μαγειρίτσα τους χωρὶς νὰ εἶχαν δυσκολία στὸν ὕπνο) ἀπ' ὅ,τι ἂν ἡ Ἀνάσταση

γινόταν κατά την μέχρι πρότινος καθιερωμένη ώρα (00.00), πολλῶ δὲ μᾶλλον, πού την Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου ὑπῆρξε ἄρση

τῶν περιορισμῶν;

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχει ἓνα ἐμβόλιο πού μπορεῖ νὰ γίνεῖ σὲ μία δόση, ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα νὰ ἀπαιτοῦν δύο ἢ περισσότερες δόσεις; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἐπιλέξει ὁ πολίτης κάποιο ἄλλο ἐμβόλιο, π.χ. κινεζικό, πέραν ἐκείνων πού λανσάρεῖ ἡ κυβέρνησις;

Πῶς εἶναι δυνατὸν 18 μῆνες μετὰ τὴν ἐμφάνισι τοῦ κορωνοϊοῦ νὰ μὴ μιλάει κανεὶς γιὰ τὸ ἐπίσημο ποσοστὸ θνητότητος τῆς νόσου ἐπὶ τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ παραμένουμε ἀπαθεῖς βλέποντας τὴν ἰατρὸ κ. Μ. Παγώνη νὰ ξεσπᾷ σὲ χαχανητὰ τὴν ὥρα πού προβλέπει ὅτι ἔρχονται δύσκολες ἡμέρες;

Πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ πολῖτες πού ὑφίστανται σωματικὲς βλάβες μετὰ τὸν ἐμβολιασμό τους νὰ ἀρνοῦνται νὰ στείλουν κίτρινη κάρτα στὸν ΕΟΦ;

Πῶς εἶναι δυνατὸν ἀρκετοὶ πολῖτες νὰ προσέρχονται στὸ ἐμβολιαστικὸ κέντρο μὲ δάκρυα καὶ ἐσωτερικὴ ἀγωνία, ἐνῶ τὸ ἐμβόλιο εἶναι ἀσφαλὲς καὶ ἀποτελεσματικό; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρεῖται ὅτι κάποιος ἐμβολιάζεται γιὰ νὰ χτίσει τὸ τεῖχος τῆς ἀνοσίας, ἀλλὰ ὄχι γιὰ νὰ ἐπανακτήσει τὴν χαμένη ζωὴ καὶ ἐλευθερίαν του;

Πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ ἐμβολιασμένοι νὰ ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματα κάθε κοινωνικῆς μειοψηφίας, ἀλλὰ νὰ παρακολουθοῦν ἀμέτοχοι καὶ ἀδιάφοροι

τὸν ἀγῶνα τῶν ἀνεμβολίαστων συνανθρώπων τους γιὰ τὸ σεβασμὸ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων;

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ζητοῦν μετ' ἐπιτάσεως νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν δῆθεν ὀρθὴ συμπεριφορὰ τῶν πολλῶν, ἐνῶ στὸ διάβα τῆς Ἱστορίας ἔχει ἀποδειχθεῖ πολλακίς ὅτι ἡ κοινωνικὴ πλειοψηφία ἔχει πέσει θῦμα συλλογικῆς πλάνης/ἀπάτης;

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δεχόμαστε τὰ παιδιά μας νὰ παίζουν σὲ διακριτοὺς χώρους στὸ προαύλι τοῦ σχολείου, ἐνῶ τὸ ἀπόγευμα παίζουν μαζὶ στὴν πλατεία ἢ στὴν παιδικὴ χαρὰ;

Πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ ἐμβολιασμένοι γονεῖς νὰ παραλαμβάνουν τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἀλλὰ νὰ ἀποφεύγουν νὰ τὰ φιλοῦν, φορῶντας μάσκα;

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν μᾶς ἐλέγχει ἡ συνείδησή μας, ἐγκαταλείποντας στὰ νοσοκομεῖα τοὺς πάσχοντες ἀπὸ Covid-19 συγγενεῖς μας, χωρὶς νὰ τοὺς συμπαραστεκόμαστε στὶς τελευταῖες τοὺς στιγμές;

Πῶς εἶναι δυνατὸν, ἐνῶ εἶναι πλήρως καὶ ἀπολύτως ἐπιβεβαιωμένο

ὅτι καὶ οἱ ἐμβολιασμένοι νοσοῦν καὶ μεταδίδουν τὸν ἴο, ἐν τούτοις νὰ ὑποβάλλονται σὲ ὑποχρεωτικὸ προληπτικὸ διαγνωστικὸ ἔλεγχο μόνο οἱ ἀνεμβολίαστοι;

Πώς είναι δυνατόν οί πολίτες να ἐμβολιάζονται, με τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία τάσσεται ὑπὲρ τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἐνῶ ὅταν μιλοῦσε γιὰ νηστεία καὶ ἐγκράτεια οἱ ἴδιοι πολίτες κουνούσαν ἀδιάφορα

τούς ὤμους τους, σχολιάζοντας ἀπαξιωτικὰ ὅτι πρόκειται γιὰ «λόγια τῶν παπάδων»;

Πώς είναι δυνατόν οἱ ἐμβολιασμένοι νὰ τηροῦν με θρησκευτικὴ εὐλάβεια τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, πετῶντας ἔξω ἀπὸ τοὺς χώρους ἐστίασης τοὺς ἀνεμβολίαστους συνανθρώπους τους με τὸ ἐπιχείρημα ὅτι «τὸ λέει ὁ νόμος», ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμή νὰ παραβιάζουν ἀνευθυνότητα τὴν φορολογικὴ νομοθεσία;

Πώς είναι δυνατόν οἱ πολίτες νὰ ἐμβολιάζονται με ἓνα πειραματικὸ σκεῦασμα γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴν ἀτομικὴ τους ὑγεία, ἐνῶ τὴν ἴδια ὥρα νὰ καταπνίγουν τοὺς φόβους τους γιὰ ἐνδεχόμενη μελλοντικὴ βλάβη τῆς ὑγείας τους ἀπὸ τὶς ἄγνωστες παρενέργειες ἐνὸς καινοφανοῦς ἐμβολίου;

Πώς είναι δυνατόν οἱ πολίτες νὰ ἐμβολιάζονται ἔχοντας ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν ἐπιστήμη, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ ἀμφισβητοῦν ἢ νὰ ἀρνοῦνται τὸν Θεό;

Πώς είναι δυνατόν οἱ πολίτες νὰ ἐμπιστεύονται τυφλὰ τὴν ἐπιστήμη μετὰ τὶς πολυάριθμες ἀντιφατικὲς καὶ ἀλληλοαντικρουόμενες ἀπόψεις τῶν εἰδικῶν;

Πώς είναι δυνατόν οἱ πολίτες νὰ συμβιβάζονται με τὸ γεγονὸς ὅτι θὰ φοροῦν μάσκα γιὰ πολλὰ ἀκόμη χρόνια, ἐνῶ δὲν ἔχουν ἀναλυθεῖ καὶ ἐρευνηθεῖ ἐπαρκῶς οἱ ἐπιπτώσεις τῆς μακροχρόνιας χρήσης μάσκας στὴν ἀτομικὴ ὑγεία;

Πώς είναι δυνατόν οἱ πολίτες νὰ μεριμνοῦν γιὰ τὴν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας συμμορφούμενοι με θρησκευτικὴ εὐλάβεια πρὸς ὅλα τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ μὴν ἐξετάζουν ἂν ἐξ αἰτίας τῆς τήρησής τους παράγεται κίνδυνος γιὰ τὴν ἀτομικὴ τους ὑγεία;

Πώς είναι δυνατόν οἱ πολίτες νὰ μὴ συνυπολογίζονται τὴν στατιστικὴ πιθανότητα ἐνὸς τροχαίου ἀτυχήματος δεχόμενοι νὰ μεταβοῦν στὴν ἐργασία τους ὁδηγῶντας, ἀλλὰ νὰ δέχονται νὰ παραμένουν ἔγκλειστοι, ὥστε νὰ ἐκμηδενίσουν κάθε στατιστικὴ πιθανότητα μόλυνσής τους ἀπὸ τὸν κορωνοϊό;

Πώς είναι δυνατόν οἱ πολίτες νὰ φοροῦν μάσκα γιὰ νὰ προστατεύσουν τὸν ἑαυτό τους καὶ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὸν κορωνοϊό, ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμή με τὸν τρόπο ποὺ ὁδηγοῦν νὰ θέτουν σὲ ἄμεσο κίνδυνο ζωῆς τὸν ἑαυτό τους καὶ τοὺς ἄλλους;

Πώς είναι δυνατόν νὰ σκέπτονται κάποιον νὰ ἐμβολιάσουν τὰ παιδιά τους, ὅταν, σύμφωνα με τὸ πόρισμα τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐμβολιασμοῦ καὶ ἀνοσοποίησης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, γιὰ τὴν συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν

παιδιῶν ἡλικίας 12-15 ἐτῶν, ἢ τυχὸν μόλυνση ἀπὸ κορωνοϊό δὲν συνοδεύεται ἀπὸ συμπτώματα ἢ συνοδεύεται ἀπὸ ἐλαφρὰ συμπτώματα;

Πώς είναι δυνατόν να έχουν παρέλθει 18 μήνες από την κήρυξη της πανδημίας και οί περισσότεροι να πιστεύουν ακόμη ότι έχουμε να κάνουμε με ζήτημα Δημόσιας υγείας και όχι με καμουφλαρισμένο λόγο για τόν ψηφιακό μετασχηματισμό τής κοινωνίας;

Πώς εξηγείται από την έπιτροπή τών ειδικών τό γεγονός ότι ή Ελλάδα με 30% λιγότερα κρούσματα από την Σερβία, να καταγράφει περίπου 70% περισσότερους θανάτους;

Πώς είναι δυνατόν κάποιοι έμβολιασμένοι να μη μπορούν να όνειρευτούν και να χαρούν την ζωή τους, αλλά να φοβούνται περισσότεροι;

Πώς είναι δυνατόν οί πολίτες να μη μπορούν ακόμη να συνειδητοποιήσουν ότι οί αποφάσεις τών ειδικών δέν λαμβάνονται πάντοτε με γνώμονα τὰ έπιδημιολογικά δεδομένα, αλλά ίκανοποιούν άφανείς πολιτικές έπιδιώξεις;

Πώς είναι δυνατόν οί πολίτες να έμβολιάζονται και ταυτόχρονα να πιστεύουν ότι είναι έλεύθεροι άνθρωποι πού όρίζουν τόν έαυτό τους, έφ' όσον κάθε φορά άναμένουν καινούργιες όδηγίες για την έπόμενη δόση του έμβολιασμού;

Πώς είναι δυνατόν οί πολίτες να συναινούν να έμβολιαστούν κατά ένός ίου πού έχει τό ίδιο παρατσούκλι με μια τρομοκρατική όργάνωση (άόρατος έχθρός ό κορωνοϊός, άόρατος έχθρός και ή Αλ Κάϊντα);

Συμπληρωματικά πρός τὰ άνωτέρω, οί έμβολιασμένοι όφείλουν να άναρωτηθούν και ως πρός τὰ άκόλουθα:

– Θα έξαπατηθούν για ακόμη μια φορά από την κυβέρνηση και τὰ ΜΜΕ, πού θα ίσχυρισθούν ότι για τό έπερχόμενο lockdown φταίνε οί άνεμβολιαστοι και ή «νέα έπιθετική» μετάλλαξη του ίου;

– Πότε θα βρούν τό θάρρος να όμολογήσουν ότι έμβολιάστηκαν, έπειδή ή κυβέρνηση, οί ειδικοί και τὰ ΜΜΕ τούς κατατρομοκράτησαν;

– Πώς θα βρούν την δύναμη να σταματήσουν στην δεύτερη δόση εμβολιασμού ώστε να μην προχωρήσουν στην έπόμενη;

– Πότε θα συνειδητοποιήσουν ότι δέν θα ύπάρξει ποτέ έπιστροφή στην κανονικότητα αλλά οί έναλλασσόμενες κρίσεις, υπό διαφορετικό όνομα κάθε φορά, θα άποτελούν την έκάστοτε νέα κανονικότητα;

– Ως πότε θα άνέχονται την μπότα τής ύγειονομικής τυραννίας να συνθλίβει τό πρόσωπο, την ζωή και τὰ όνειρά τους;

– Πότε θα βρούν την δύναμη να όρθώσουν τό κεφάλι τους πάνω από τόν όρίζοντα τής μάζας, ώστε να άντικρίσουν τὰ πράγματα με τις δικές τους διανοητικές δυνάμεις, διαχωρίζοντας την θέση τους από τό πλήθος;

– Πότε θα βρούν την δύναμη να άποτινάξουν την κυριαρχία τών ΜΜΕ, ώστε τόν χρόνο πού άφιερώνουν στην τηλεόραση να τόν προσφέρουν ως προσευχή στον Θεό;

– Πότε θα κατανοήσουν ὅτι τὸ πιστοποιητικὸ ἐμβολιασμοῦ δὲν εἶναι τὸ διαβατήριο ἐλευθερίας ἀλλὰ τὰ ἀόρατα δεσμὰ τῆς ψηφιακῆς τους φυλακῆς;

– Πότε θα κατανοήσουν ὅτι «γυρίζοντας τὴν πλάτη» στοὺς εἰδικούς, θὰ ἀντικρίσουν στὴν ψυχὴ τους τὸν Χριστὸ νὰ τοὺς τείνει τὸ χέρι καὶ νὰ τοὺς χαμογελά;

Δημοσιεύτηκε στο μνηιαίό περιοδικό του Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Πευκακίων Ἀθηνῶν, «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ», Ἀριθμὸς Τεύχους 231, Νοέμβριος 2021, σελ. 435.

(ΠΗΓΗ: attikanea.info)